

ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ ЗА ПРОЄКТ СЕН. ВАГНЕРА

ВАШИНГТОН. — Перед сенатським комітетом для шкільництва й праці ставив як свідок голова Американської Федерації Праці, Вільям Грін, та в своїх зізнаннях признав проєкт Вагнера про подолання спору між робітниками й підприємцями одним конструктивним заходом для споконвітного зростаючого невдоволення робітників.

Грін говорив, що робітники вже тривають терпеливість через небагу політику федерального уряду. Якщо уряд не змінить свого поведіння, то в країні зросте число страйків. Американська Федерація Праці бачить можливість здержання цієї поведінки страйків тільки в проєкті Вагнера. Якщо конгрес проєкту не ухвалить, то Федерація Праці не буде проводити страйків здержувати.

Грін заявив, що не дивлячись на закон про припинення робітників права до організації, підприємці робили всі можливі заходи, щоб тільки робітничі організації зломати.

УРЯД ХОЧЕ КОМПРОМІСУ З ОПОЗИЦІЄЮ.

ВАШИНГТОН. — Не дивлячись на те, що пропозиція сенатора Меккарена, щоб уряд платив за допомогну роботу „пануючу заплату“, та не дивлячись на те, що сенатор Лонг іше далі думає нести обструкцію проти урядового проєкту, уряд усе ж таки сподівається довести скоро до якогось компромісу, котрий дозволить йому добитися ухвалення закону про надання президентові до вільної розпорядимості близько 5 мільярдів доларів.

Уряд шукає формули для цього компромісу. Уряд хоче такої ухвали, щоби президент не був зобов'язаний платити „пануючу заплату“, а рівночасно робітничі організації були задоволені, що ця „заплата, яку платити уряд, не збиває робітникам заплати. В тій справі вже ведуться переговори між прихильниками уряду й сенаторами з опозиції.

УРЯД ЗБИРАЄТЬСЯ СПЛАТИТИ ВСІ ПЕРШІ „БОНДИ СВОБОДИ“.

ВАШИНГТОН. — Департамент скарбу заявив, що 15-червня він випустить усі бонди „Першої Помітки Свободи“.

Ці бонди вносять разом нині суму 1 мільярд 933 мільйони 209,000 доларів.

„РУЗВЕЛТ НЕ ЖУРИТЬСЯ ЗА СВОЇ ПРЕДКІВ“.

ДІТРОЙТ (Мишиген). — Президент Рузвельт написав редакції газети „Дітройтська Жидівська Хроніка“ лист, у котрім заявляв, що він не цікавиться тим, чи його предки були жиди чи християни, а тільки тим, чи вони були добрі люди й вірили в Бога.

Показується, що редактор згаданої газети питає президента Рузвельта, чи знає він що ближче про своїх предків, бо Чейс Осборн, бувший губернатор штату Мишиген, написав був до одної флоридської газети статтю, в котрій говорив, що предки президента були жиди.

КУБСЬКІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ ПІД ВІЙСЬКОВИМ СУДОМ.

ГАВАНА. — Перед військовим судом п'ятої дивізії кубської армії почалися перші суди над революціонерами неважкого повстання проти уряду Мендієти.

Рівночасно уряд через військові відділи далі виводив повстанців, запевняючи рівночасно, що він не буде карати їх смертю.

Багато політичних і робітничих провідників утікають з острова. Багато скохалися по посольствах чужих держав.

ГУВЕР ОСТЕРГІЯ ПЕРЕД ІНФЛЯЦІЄЮ.

ВАШИНГТОН. — Бувший президент Гувер каже в листі до републиканських провідників, що на його думку в Америці певно прийде інфляція, як конгрес не перестане слухати радикальних проєктів.

ЛОНГ ВІДГРОЖУЄТЬСЯ РУЗВЕЛТОВИ.

ФІЛАДЕЛФІЯ. — Газетарі рахують, що 15,000 осіб прийшли до „Конвенції Гоа“ слухати промови сенатора Лонга. Сенатор виступав гостро проти президента Рузвельта та заявив, що він потратив не допустити на конвенції демократичної партії до ухвалення же раз кандидатури Рузвельта. Він представляв президента як зрадника народу.

ПРИВЕЗЛИ „МОРО КЕСЛ“ ДО НЬО-ЙОРКУ.

НЬО-ЙОРК. — Погорюй шаркалярю корабля „Моро Кесл“ привезено з Асбери Парку до нью-йоркського порту та задержано його недалеко від Форт Гамілтона. Мають її тут оглянути інспектори федерального уряду, щоби переконатися, чи можна її переконувати та пустити наново на службу. Як інспектори згодяться на те, що її можна же переконувати, то її перевезуть до корабельних доків у Брукліні. Як інспектори признають те що цього небагато, то її затоплять на глибині 100 фатомів.

ЗНОВ БАЛЬОНОВА КАТАСТРОФА.

Великий кермовий бальон флоту, „Лос Анджелес“, зирвався зі своєї привязи в Лейк-горст, Н. Дж., але мавий залозі, що була на ньому, вдалося його назад причалити до щогли й прив'язати до неї.

ЖИДИ НА ПОЛІСІ.

На 1,131,939 мешканців Полісся було підчас останнього перепису населення (1931 р.) 113,988 Жидів (тобто 10 процентів). В польських містах було 73,132 Жидів; на 148 тисяч 805 осіб населення цих міст Жидів було 49,5 процентів.

В селах Полісся живе 983,130 мешканців, в цьому 40,856 Жидів (4,1 проц.). Найбільше жидівського населення мають села дорожницького повіту (7,2 проц.), найменше села пружанського повіту (1,7 проц.).

В польському воєводстві Жиди щораз більше закупають землю та повільно розвивають тут у своїх масах охоту до хліборобської праці, здійснюючи таким чином клас про переверстування Жидів.

СНІГОВИЙ І ХУРТОВИНА З ГРОМАМИ ТА БЛИСКАВКАМИ.

В усій Австрії лютеє снігогія та хуртовина. Поїзди спинаються. На деяких відстанях комунікація зовсім припинена. Кілька поїздів виїхали з ізми, тому, що шляхи завалили снігом. Жертв у людях не було. У нижніх положених місцевостях Австрії та у Відні валилися дахи, а в горах сніги, що створили 2 м. грубу поволок. Потім повстала вилізна, сніг зсувався та затарсував залізничні й дороги. — На Мадридщині в Скейфтервар лютеє снігогія з грозами та блискавками. В місті викликали не небезпаче явище переполох. — У суботу перейшла над Берліном снігогія з грозами. Повторилася не й нинішній. Завихав бач Ленгірус в горішній Баварії скопала хуртовина та кинула більше як сто метрів далі, в кітловину. Ніхто не зазнав, що були в нічній, знайшлися під завалими, та вони видісталися ватам. Два десятиліття по дорозі замерзли на смерті. Інші добилися до Ленгіруса, та всім мусили видісталися до шпиталю. — На Північному та на Балтійському морі наслідком хуртовини всі кораблі припинили рух до пристані.

ПІМСТА СЛОНА.

В одному з більших лондонських церков публіка захоплюється цирковими продукціями слона, що називається Кадікс. Виконує він не тільки найтрудніші вправи, але й визначається незвичайною бистротою. Кілька днів тому Кадікс виконував у цирку свої вправи. Коли він підійшов до бар'єри, якийс нечужий збиточник уловив Кадікса голкою в спину, Кадікс йому іже, жарт, очевидно, не подобався, та не дає пизати, що його це боляче, не зареагував на цей факт. Як добре витрениований, Кадікс виконав свою точку програми до кінця і привинто калівався публіці, відповідаючи на бурхливі оплески. Та після того, змістив зійти до асена, він підібг прости до того глядача, що вловив його голкою, вловив його грубою, підняв аргументу й кинув на середину арену. Нечасною жарунові прийшлися тепер кілька місяців перебути в лікарні. Нині він признається, що вінувати, а не слон. Кількох того вечора Кадікс по скінченні програмі вернувся за куліси, йому треба було зробити переязку: з його трюби текла кров.

ВЧЕННЯ ЖЕРТВУЄТЬСЯ НАУЦІ.

Польська поліція затримала 21-літнього парубка з села Метеліна, грубецького повіту (Холмщина), М. Собчука, в часі, коли він переносив цілу паку комуністичної „бібули“. „Бібуду“ він кинув, а свій утік з рук поліції і ще досі немає його дома. Погадують, що мабуть він утік до більшовії. Сам перетин, як це сталося, він вернувся з вивини, де відсидів 4 роки за комунізм.

ВЧЕННЯ ЖЕРТВУЄТЬСЯ НАУЦІ.

Норвезький професор Клас Гансен з університету в Осло перерізав п'язку, але і небезпечно спробу на собі самому. Він виліз 10 грамів т. зв. тижної води в 99-відсотковому розчині, щоби прослідити діяння цієї води на людське тіло. Попробі лікарі взяли з проф. Гансена пробу крові.

ВЧЕННЯ ЖЕРТВУЄТЬСЯ НАУЦІ.

Французький уряд зоб'язав падаці посвід законопроект, що касує додаткові години праці в торговельних і промислових підприємствах. Уряд цей думав, що є недоцільно, щоб один робітник працював довше 48-годин тижнево в той час, коли багато осіб загально без праці.

РЕВІЗІЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ СОЦІАЛЬСЬКИХ ДІЯЧІВ У ПРАЗІ.

Велике занепокоєння серед Українців у ЧСР викликали ревізії в провідників наших „Соціалів“ у Празі. В дні 4 січня ц. р. між п'ятю і шестю годиню вранці чеська поліція з'явилася в помешканнях інж. П. Цісаря (староста і відповідальний редактор листка „Український Соціал“), інж. В. Дарганя (справник) та Ірини Песачкої (начальниця). Після дозвільних ревізій, що не дали мабуть бажаних поліції наслідків, забрали організації не листування, але кілька днів пізніше звернули.

З СІЛЬСЬКИХ ТРАГЕДИЙ.

Перед львівським окружним судом відбулася розправа проти 29-літнього Федора Хабалюка та його любовниці, 30-літньої Песачкої Шиманської (обое з села Крупа, львівського повіту). Обвинувачених у тому, що поховали Хабалюка Шиманська підчас сну зарубала сокирою дружини Хабалюка Солюмо, з якого він не жив. Обвинувачені до вини не призналися, а Шиманська, яка зпочатку у суді твердила, що нічого не пам'ятає, як дійшло до того зачину. Підчас розправи вини обох обвинуваченим доведено й тому суд засудив: Хабалюка на 12 років, Шиманську на 8 років в'язниці. Судова сядя була переповнена селянами з села Крупа й околишніх сіл, які масово прийшли до суду та з брехави тільки деяким вдалося дістатися на сядю. Решта очікувала присуду в коридорі та під судовим будинком.

Цими днями в Раві Руській почтовіс Волянський разом з Олександром Хлизною відвезли рано до львівського пошта почтову посылку вартості 800 зл. Та ця посылка була чомусь підозріла для урядовця амбуляції. Він рішився й скомпотувати та відчинив мішокоч. Там замість грошей знайшов пісок, хоч його п'яльма була ціла. Слідство виявило, що Волянський й Хлизма мішокоч зручно розпороли, гроші витягнули, а до середини висипали пісок, після чого мішокоч знову зашили. Ї обох арештували.

БАРИКАДИ В БІЛГОРОДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

Ректор білгородського університету д-р Джак і декан філософського відділу д-р Черо-вич вернулися з Вишеграду, де інтерновано 15 студентів за участь у демонстраціях. Ректор і декан пішли до міністра освіти, щоб з'ясувати йому справу. Тоді ж в університеті зібрався студенти, щоб віддати від ректора про вислуді його побуту в Вишеграді та про його авіацію в міністра. Комуністичні студенти, як кафе офіційний комунікат, поставили свою сторожу при вході до університету та впускали лише своїх прихильників. Як прийшов ректор, студенти просили його, щоб увійшов; ректор домагався, щоб упустили барикади. Почалися демонстрації. Сенат покинув поліцію столами, лавками, вирваними зі стін цегалами. Поліція явила зброю та вийшла студенти Стреденча. Кілька студентів і поліція були ранені. В 14 год. студенти відійшли. Арештували більше як 60 студентів.

Підчас похорону студента Стреденча швинтар був замкнений. Студенти, що демонстрували біля швинтара, поліція розігнала, при чому арештувала 50 із них.

Сенат постановив почати вікарді. Ректор Джак подався до міністрів. Розправа проти арештованих відбувається перед воєнним судом.

КРАДУТЬ.

Цими днями в Раві Руській почтовіс Волянський разом з Олександром Хлизною відвезли рано до львівського пошта почтову посылку вартості 800 зл. Та ця посылка була чомусь підозріла для урядовця амбуляції. Він рішився й скомпотувати та відчинив мішокоч. Там замість грошей знайшов пісок, хоч його п'яльма була ціла. Слідство виявило, що Волянський й Хлизма мішокоч зручно розпороли, гроші витягнули, а до середини висипали пісок, після чого мішокоч знову зашили. Ї обох арештували.

СЕКРЕТАТОР ЗАСУДЖЕНИЙ ЗА ЗЛОВЖИВАННЯ.

В грудні 1933 р. скарбовий уряд у Ченстохові вислав свого секретаря Коваліка до маєтку в Золотому Поточі за шлі вилекавання належних почтових урядових в Ченстохові 2,115 зл. Ковалік ці гроші заінісував, але замість переслати одержані гроші почтовому урядові, вилатив гроші П.К.О. на рахунок заведення належних від вилатків у Ченстохові 2,50 зл. На одержаний посвіді Ковалік замінив число 2,50 на 2,115 зл. і цей фальсифікат переслав своїм зверний владі. В березні м. р. Ковалік був звільнений зі служби на власне домагання, і справа покинула пішла за забуття. Та по кількох місяцях почтовий уряд умінувся за свою належність і справу присвоєння грошей вийшла на яву. Ковалік став перед судом у Ченстохові. Його засудили на один рік в'язниці.

КОНГРЕС ЕСПЕРАНТИСТІВ.

Двадцять сьмий конгрес есперантистів відбувся цього року в Італії. Наряд конгресу будуть відбуватися в Римі, Флоренції і в Неаполі. Конгрес триватиме від 3-го до 10-го серпня ц. р.

ДЛЯ НОВІТНІХ ПІДНІЖКІВ СТАЛІН „РІДНИЙ“, А МОСКВА „СЕРЦЕ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ“

МОСКВА (Росія). — По другім „всесоюзнім зїзді колгоспників-ударників делегація советської України вручила Сталінові отвертий лист, підписаний Петровським як „президентом советської України“ і ще кількома високими урядовцями. В листі сказано, що українська делегація прощається з Москвою, „серцем нашої батьківщини“, і подає, що „недобитки петлюрівські й інша контрреволюційна зводоч руйнували нашу працю і хотіли підняти маси проти нашої влади та відірвати советську Україну від Союзу, щоб теретворити її в колонію буржуазного капіталу“. Далі пишеться, що було помилково думати що „в нас усе парад“, бо „ще далеко не знищені класово-націоналістичні елементи, що оперують на Україні“. Багато колгоспів але господарюють, але є надія, що „під твоїм, Сталіне, керівництвом ми такі матимемо щастливе життя“. Далі пишеться, що „українські прапирники поринилися з рускими в одну родину“. А ще далі описується заходи „заклятих ворогів“, себто „міжнародних фашистів“, що то звернули бачаче око на советську Україну як на „форпост СССР“. Кінчить лист тим, що ми, „знаємо, що під твоїм, Сталіне, керівництвом наша країна переможена“.

МОСКВА ЗБИРАЄ „МАЛОРОСІЙСЬКІ ПІСНІ“

КИЇВ. — До Києва приїхали московські директори грамофонових заводів для реєстрації на плити українських пісень. Пісні виконуватиме капеля „Думка“, капеля козарів та окремі солісти. Пісні призначені для „русської“ публіки, щоб її познайомити з „малоросійським“ мистецтвом.

ВИСЛІД КОЛЯДИ НА „РІДНУ ШКОЛУ“.

ЛЬВІВ. — Вислід цьогорічної коляди на „Рідну Школу“ е-такій: з львівського воєводства зібрано 12,897 зл., зі станицянівського 5,627 зл., з тернопільського 10,624 зл. Разом 29,351 зл.

ХТО РОБИТЬ ХАОС У ШКІЛЬНИЦТВІ НА ЗАКАРПАТТІ?

УЖГОРОД. — Ужгородське „Українське Слово“ пише: „Що хаос є в наших школах, знаємо; але хто за цей хаос відповідає? Учелі, чи уряд, який підкладає шкільництво. Дискусії тут нема, бо кожний знає, що відповідає уряд. Відповідає тим, боже, коли сам старається про те, щоб напр. учительська семінарія в Мукачеві вчила інукше яю в Ужгороді, гімназія в Мукачеві чи в Хусті інукше як такіж самі гімназії в Берегові та в Ужгороді“.

ВІПСЬКОМУ ВПРАВИ ШКОЛЯРІВ.

КИЇВ. — У Києві відбудуться військові вправи шкільної молоді. Буде іспирований один з епізодів „оборони Києва в часі громадянської війни“. У вправах, як подають московські „Ізвестія“, братимуть участь 2,000 дітей робітничих заводів „Большевиків“ і „Ленінська кузня“.

З НАГОДИ ЮВІЛЬЮ МАСАРИКА.

УЖГОРОД. — „Вперед“ помітив вступну статтю з нагоди 85 роковин народження Т. Г. Масарика, президента чехословацької републики. Кінчить ту статтю пригадкою промови, яку виголосив Масарич у 1921 році підчас відвідін Закарпаття. Говорачи про потреби цього краю, президент сказав на адресу закарпатського політикавства та партійно-ю маянства, таке: „Але на Підкарпатстві Руси, з великим смаком плекається т. зв. високу політику. Особливо значна частина інтелігенції, відлученої від людю, провадить неплідну партійну політику на рахунок аполітичного людю“. У відношенню до Закарпаття це означає повернення до національної стихії місцевого народу та залишення безплідних москвофільських фантазій.

БОЯТЬСЯ НІМЕЦЬЧИНИ!

МОСКВА. — „Ізвестія“ помістили статтю Радика, яка являється урядовим коментарем щодо справи поїздки британського міністра справ заграничних до Німеччини. В статті кається виразно, що коли Англія дасть Німеччині певні концесії, Совети зачнуть відразу же сильніше збройство поки-що вже мають армію з 960,000 готових жовірів.

НОВИЙ НІМЕЦЬКИЙ ВІНАХІД.

БЕРЛІН. — Німці випробували новий винахід, який уможливити їм уживати моторів. Дізнали, як літаків і опалювати їх нафтою. Це означає зменшення коштів на яких 65%, а крім цього, це й більш забезпечує для моторів. Покищо притетовують цей винахід для торговельних цілей. Але нема сумніву, що як тільки проби будуть удатими, винахід застосують теж і для військових винитку. Цього найбільше побоюються інші держави, головню Франція й Англія.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

БОЖЕСТВЕННИЙ ЦАР...

Каже Кавказець Ессад Бей, який незадовго видасть книжку про російського царя Микошу Другого, що цього царя світ зовсім не розумів. Люди критикують його як дуриню», каже Ессад Бей. Такажому становищу царя, його так до духова природа заставляла його думати, що він був помішаний божественний, що він мав надприродний прозоро.

Це не є така рідка прикмета. Не треба аж царем бути, а мати царське становище й дарувати «дло», щоб собі владу владити. Вистачить небагато гроша або трохи владі, і царик «з божої ласки» готовий.

ЦАР-ЧУДОТВОРЕЦЬ.

Людвиг фон Штаремберг, австрійський вишкандлер, робить пропаганду за приєднання Габсбургів на престол Австрії. Каже він, що такий король чинив Габсбургів обидна бачи, який владу владує дошлю до Дунаю та приєднався бачи до заспокоєння Європи.

НОВИЙ РОМАНС...

Донесуть з Данії, що данський наслідник престоло записався з княжною Інгрідою, дочкою шведського наслідника престоло.

Газети подають що вістку з наголовком: **Королівський романс**. Цим вони підсмажують думку, що, мовляв, це буде подружжя з любови.

Але знає правдиві мотиви подружжя на дворах королів, він знає, що заручена ніколи не дурить себе, що її князює не моргане на її волі й корони.

Однак монархія це вже такий політичний устрій, що спирається на брехню, що, мовляв, князює моргане на біле дівчино й на чорні брови.

ПОДРУЖЖЕ БЕЗ РОМАНСУ.

Хвіба що потім покажеться, що він не дуже то на них моргане, але моргане кудини.

Тоді звичайно скажеться на народи, що княжна повстиала в собі любов до свого улюбленого, вийшла за нелюблю.

У краю князює, ясна річ, у такім вигляді кажуть інакше. Мовляв, він повстиався для своєї держави чи для могутності свого народу та, здуринивши свою любов до своєї дівчини, оженився з нелюблю книжкою.

ЩЕ ОДИН ДОСВІДЧЕННИЙ ПРАВИТЕЛЬ КРАЮ.

Зріски престоло король Сіам, і біди Сіамці жалують до дука його регентів. І мають тільки одну потіху: величають його монарха. За правилом: «Мерт король! Хай живе король!»

С ним Аманда. Має цей правитель 11 літ. Фотографію показують симпатичного молодого джентльмена при фортеп'яні, при яком він, видно, вчиться правити Сіамом.

Чим саме Сіам подібний до фортеп'яна, Бог його там знає.

ДА, ГАСПАДА, КАЧЕНО, Я ЗА УКРАЇНУ!

Накладом Модеста Книжковий вийшла у Варшаві книжка Святослава Долгени під наголовком: **Скоропалання**.

Відповідаючи на питання, як відносився Скоропалання до самостійності України, автор наводить звіт з відвідування російської делегації в гетьманстві — з книжки Москаля Івана Казіміра: **Записки о революції**. Кожен делегата поставив Ско-

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Збори молоді.

У вівторок, дня 12 березня, полав я випадково на збори Клубу Українсько-Американської Молоді. На дворі шалала хуртовина — та на моє здивування гала наповнилася членами — і точно в год. 8.30 предсідник І. Росолович, наш знаний картуніст, відкрив збори. Після звіту вчу в читання протоколу секретарю Рудакевич, звіту ексекутивного, спортивного та забавного комітету та відпоручників до Зауначення Організації, вирішено цілу низку організаційних справ та устало довшу програму. Все це зроблено протягом не цілих 45 хвилин. Секретарка заголосила концерт проф. Придаткевича на суботу, дня 16 березня, і предсідник закрив збори, а довшу програму передав предсідникові забавного комітету, І. Пеленському.

Як бавитися наша молодь? — питає.

Предсідник проголошує першу точку програми: лекція-промова пани Нагірної на тему: «Штукка в модерні оголошення».

Панна Нагірна працює як артистка-малює в фірмі Ване-мекера у відділі оголошень. Тому не диво, що її лекція, як пояснення техніки модерних оголошень, нових ідей, ілюстрацій власними і рисунками, прямо захопила слухачів. Після запитів і пояснень проголошено другу точку програми: Студентка, панна Моношівська виступає реферат: «Життя і творчість Т. Шевченка». Накресливши історичний підклад, в якому розвивалася творчість нашого генія, презентка дуже влучно накреслює життєпис поета, його заслуги та майстерку і поетичну творчість. Скопоти це все в приступний спосіб у рефераті, що тривав 20 минут, вимагало від презентки багато праці та великої наукової підготовки.

Третьою точкою програми була ціла низка гумористичних картунів — з руки І. Росоловича. Присутні піддавали думку за хвилину на таблиці появилося усобищення цієї думки серед веселої сміху молоді.

На закінчення програми наступили музика та товариські розмови.

Велика шкода, що цей програм не був загальним — тільки з молоді, але й старший. Як я зачу, то на наступні збори, дня 9 квітня, а зокрема на лекції буде запрошена вже вся наша філадельфійська молодь. Однак програм буде більше і краща, з новими молодими силами.

Панна Нагірна виготовила список книжок, які є в публ. і бібліотеці, а в них пишеться цюнебуду про Україну. Цей список є до вжитку всього громадянства.

Зорганізовано клуб шахістів. Зголосились добровільно до організації жіночого й хлоп'ячого пласту та підготовки свята молоді.

Ось короткі звіти молодечих зборів.

А ціни вони зокрема ще й для нас, Союзівців, бо цей молодечий клуб зорганізовано старшими молоді бр. св. Юрія,

ропадському питання рубом, Скоропалання сказав:

«Да, гаспада, я, качено, стаю за самостійну Україну. Но ету самостійну Україну, кагда прійдот время, я паложу к ногам Емо Императорско-во Величества».

Очевидно, голова самостійної держави говорив до наших Москалів по московськи. Певно, на пам'ятку того, що московські царі говорили до України по-українськи.

відліз 239 У. Н. Союза, на це, щоб наша молодь у Філадельфії краще себе пізнала, собі взаємно помагала, виховувалася на кращих громадян та вела культуру й суспільну працю зі старшим громадянством.

Досі ця праця мала повний успіх. Про дальший розвій хай дають самі родичі, і хай вишпуть своїх дітей до Молодечого Клубу.

Союзівцев.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вшануємо пам'ять Федьковича.

Серед щоденної турботи і народних справ, що перейшли в рутину, наша українська громада призбула на дуже важку подію, то на столітній ювілей буковинського поета Юрія Федьковича. Тому треба привітати заклад ньюйорського комітету відсвяткувати століття народин Федьковича хоч скромною святою академією в Українській Народній Домі при 6-тій вулиці в найближчу неділю, тобто 17-го березня.

Виробленою громадянством нема що багато пригадувати на таке свято. Треба зійтись і вшанувати пам'ять народнього співа. Щоб уможливити кожному охочому учаснику у святі, вступ на нього буде безплатний, лише треба покрити кошти. Це не зменшить ніякого бюджету.

Академія заповідається зовсім добре. Реферати про Федьковича виготовляють: Мати Северина, ЧСВВ, що недавно приїхала до Львова, як знавця Федьковичової доби; д-р Л. Мишуга говоритиме про Федьковича як поета і повість, а д-р С. Демидчук перекладатиме і громадську діяльність. Пані С. Галичине виголосить деклямацію.

Щоби зробити вечір різноманітним, прибуде проф. Михайло Гайворонський зі своєю оркестрою для виконання музичної частини програми. Оже публіка матиме нагоду почитати реферати й музику та хосенно перевести вечір. Тимто треба надіятися, що сая Народного Дому буде вповинена виперти свідомими громадянами.

С. В.

ВОДЕРВІЛТ, Н. Й.

Ювілей Клубу.

Дня 2-го березня відсвяткувало 5-літню річницю існування Горожанського Клубу. На початку було 15 членів, що склалися в комірм. Сьогодні є понад 50 членів і власний дім, що вартує яких \$12,000. Гуртується в тім домі: Від 13 У. Н. Союза, Жіночий Клуб, Від 21 ОДВ, Безбоязова дружина, Клуб танцюристів і Молодечий Спортивний Клуб та Амортерський Кружок з мішаним хором. Всі ці товариства святають усіх ювілей.

Прибули теж урядники з міста Водервілті і гості з Трой і Когус. Тостомстер був гром. Олекса Шеремета. Були промови мейора міста, містера Морі та наших громадян, як п. Залованний, п. Зав'яз, п. Урбан, п. Завойський і інші. Тостомстер сказав теж по англійськи про положення в старім краю, зокрема про год на Україні. За жертвами на край пішли Л. Завойський і Юлія Урбан і збірли \$34.40, з чого \$5 вилано на вивільню боротьбу, а \$29.40 на Народний Дім у Ждні.

Комітет.

ДАЄ НОВУ СИЛУ Й ЕНЕРГІЮ СІАМІ.

Дода, котрі є сая і мають ці старости або інакше проклади відсвяткувати ювілей і стаються сая і наслідок етуго по уможовню НАДУ-ТОНЕ.

НАДУ-ТОНЕ є членом сая і мають ці старости або інакше проклади відсвяткувати ювілей і стаються сая і наслідок етуго по уможовню НАДУ-ТОНЕ.

НА СВІЖУ МОГИЛУ МИКОЛИ ВОРОБЦЕВИ

Знов одного зпомік себе ми супроводжали І на вічний відпочинок його попохорона. На цивилній брамі сумно дзвін звучав: То син України Рідний Край прощав. «Прощай, рідне моє, і друзі, прощайте. Не злими тихим словом мене споминайте. Прощай! Спи спокійно, хай тобі присниться Рідна хата, рідні ниви, золота пшениця; Як пшениця золота від вітру хитається, Як до сонця мов золотого блищить та пишається. Судьба грізна, неблаготна життя підкосила, Смуток, біль, горе й страждання між нами лишила. Пером земля нехай буде тобі на чужині, Не доведеться спочити в рідній Україні. Як зійметься хуртовина і сурма заграв, Нехай дух твій буде з нами, всіх нас поєднає. Не доведеться тобі більше в герцо погуляти І в ворожій крові шаблю свою гартувати. На могили посадимо червону калину. Щоби пташки прилітали до тебе в гостину. Будуть прилітати і будуть співати І про волю України тобі співати».

Катерина Маланчукова.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ще один відвідує від нас.

В «Свободі» з 7. березня подано сумну вістку про смерть б. п. Миколи Воробця, організатора й довіреного предсідника 204 від. У. Н. Союза. Там і подано життєпис покійного як студента й учителя, як громадянина й старшину У. Г. Армії.

Тепер тільки додамо, що покійного поховано дня 9-го березня на цивилній «Олімпі Гор» в Брукліні. В похороні наш заведено пані Яремович була виставлено тіло клякди. Відправлення над ним паннахиди та виголошено при домовні промови, в яких описано заслуги покійного та його життя. При першій паннахиді промовляв о. Весоловський, парох укр. прв. церкви, а по ним предсідник відділу, гром. П. Сокачук. У промовах змальовані ті відносини, які витили покійного з Рідного Краю, як теж представлено реву громадську роботу покійного в Америці. Крайній жалю тово то, що не здійснився в рідній країні, там стати з крестом до боротьби за наше вивільнення. В домі похорону попрощався о. Весоловський родину і знайомих від імені покійника, а о. д-р Клодичин виголосив довшу промову про переживання тих, що зі зброєю в руках боролися рідної землі, і потім опинилися на чужині, щоб на інший лад продовжити давню роботу. Змалював теж трагедію жовнів української армії, що гинуть на чужині, далеко від тої землі, за яку борозили. На цивилній попрощав покійного його друг з товаришів й громадським, го життя і секретар відділу, громадянин М. Бізлан. Бував чудовий день. Сонце ясно світило, залюповаччи надхочучи весну, коли спускали домовину до гробу. Поносили звуки пісн. «Чуєш, брате мій». І-одні з наших шкільних і добрих громадян — відійшли від нас на віки.

В домі п. Скубової зіїдшася з покійним родину й громада з близьких й приятелів. І гздували про минуле й теперішнє, а й те, як пошанувати пам'ять помершого тривимі пам'ятником.

АЛЕНТАВН, ПА.

Святоїчний вечір у пам'ять Ольги Барсарабової.

Заходом місцевої Української Жіночої Громади, відділа 40. Союзу України, улаштувано свято в честь Ольги Барсарабової в неділю, дня 17-го березня.

Зараз по Службі Божеї відправив місцевий парох о. Ге. нета паннахиди і при кінці згав, як велику прислугу зробила О. Барсарабова народній справі, віддаючи, своє життя за український іспід, і які наслідки бачимо з тої її ве-

ПОЗІР! ПОЗІР! ПОЗІР!

ЖІНОЧИНА ВІДІЛІ УКРАЇНСЬКОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО КЛУБУ В ДЖЕРСІ СІТІ, Н. ДЖ.

Вшанує пам'ять нашого генія ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 17-го БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1935 РОКУ

В УКР. НАРОД. ДОМІ, 181-183 FLEET STREET, JERSEY CITY, N. J.

Святоїчний Сходження, на якому запроше наше Громадянство, а зокрема нашу старшу Молодь, а на якій д-р Л. МИШУГА виголовить звіт на тему:

ЖИНКА В ЖИТТІ І ТВОРАХ Т. ШЕВЧЕНКА

Початок точно в годині 3-тій попоздній. — Вступ вільний.

По відкритті відбувається товариська гулянка.

Уряд Клубу.

УВАГА! ДОРОГІ УКР. ГРОМАДЯНИ ФІЛАДЕЛФІЇ І ОКОЛИЦІ!

ВІДНОВЛЕННЯ ШКІЛ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНКУ!

ГОЛОВНА ШКОЛА УКР. НАЦІОНАЛЬНОГО ТАНКУ В АРМАНСЬКОМУ

НА БІЛЬ У КРИХАХ, НІРКОВІ І. МИХУРОВІ КЛОПОТИ

Перестаньте вставати вночі.

Тут є один добрий спосіб прочитати цілий наліт з нирок і застановити міхурові подразнення, які стосуються міхура, лежачи в гостій постелі. Потрібно взяти атласа 35-центувою коробку Gold Medal Harnett Oil Capsules—знаменитий, боснійський і немисланий сечовий с-релик відналего ослаблені нирки і подразнений міхур. Крім встановлення нормальних умов приймає нирковий клопотів є корі в кризі, напущення ошей, корі в ногах і на дологах, ошане загартує і дієвим GOLD MEDAL—це є правдивий кіт на ослаблені нирки—виріш за Гарлем у Голландії.

При кінці пани Катерина По-зібачук виголосила кінцеве слово. Свято закінчено гимном «Ще не мерла Україна!» і «Не поря».

З нагоди цього концерту Жіноче Товариство переслало до Об'єднання по \$5 на вивільню боротьбу і політичних зв'язів.

Присутній.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

THE SENATOR, THE GENERAL, AND THE REVEREND.

Ordinarily, it would be next to impossible for the average citizen to avail himself of a ringside seat at battle-rally. Especially when there are three contestants instead of the customary two — and where these contestants happen to be such established drawing cards of nationwide repute as the Honorable Huey Long, Senator; Hugh Johnson, General; and Charles E. Coughlin, Reverend.

But radio has made it quite simple for this same "average citizen" to witness from close range events of major proportions as this one certainly is. Senator Huey Long, the self-styled "dictator" of Louisiana, sees an excellent chance of beating out President Roosevelt in the 1936 presidential election (and thereby becoming dictator of the remaining forty-seven states) by splitting the votes of the Democratic Party, and by obtaining the support of some "die-hard" Republicans.

In Louisiana, loquacious Long's record as dictator cannot be termed as being enviable. True, last Fall he did supply many students with funds that enabled them to see their alma mater play football. True, also, that in a comparatively short time as dictator, he successfully managed to run up Louisiana's debt from twenty-two million to over one hundred million dollars.

Still the "Kingfish" believes he has not done so badly in Louisiana — considering that he has everyone but the Square Dealers under his thumb. Not wishing to halt at this stage of the game, he is attacking anything and everything that has to do with the Roosevelt administration; with the sole purpose of having all of the United States occupy

the same position as that of Louisiana — at his feet.

To accomplish this task, he has organized a society to "Shake Our Country's Wealth" — the good Senator trying to get the support of the people by reaching their greed?

The seemingly pugnacious but really puerile "dictator" of Louisiana is nothing more than a scrawling with a mount-bank complex—desires of remaining on the front pages of the country's newspapers by any means that may present themselves—it does not matter whether it be a "black-eye"—or the role of humanity's savior.

"A general who has never smelled gun powder, and a lawyer who has never tried a case!" is Huey Long's description of General Hugh Johnson, the deposed head of the NRA.

We may agree with Huey on this point—but even though he may not be an officer who has smelled gun powder, we must admit that an officer who has smelled gun powder would have nothing on Johnson if the question were one of chivalry. For General Johnson proved himself to be well schooled in the meaning of this word when he rushed to the defense of Miss New Deal—the whom the "Kingfish" and the Reverend Coughlin have attacked with equal vigor.

When oratorical blarney is taken into consideration—General Johnson does not differ greatly from Senator Long. But whereas Long harangues away on his own initiative—Johnson only utters such squeaks and squawks as he is ordered to. ('Tis not always the generals who give commands).

Johnson is kept pretty busy distributing his fire on two sides, i. e., "Kingfish" Long and Father Coughlin.

The Reverend Charles E. Coughlin was one of the most zealous supporters of the New Deal at the time of Roosevelt's election campaign. But now Father Coughlin has turned away from the New Deal—or rather, has turned on it with fire in his eyes. Why? Probably the New Dealers failed to appreciate his advice on how the country should be governed as they appreciated his support at the time of their campaign.

Last December the Reverend Coughlin organized his radio following into a "National Union for Social Justice", with himself at the helm. This "Union" has for its goal "the restoration of America to Americans—and the right for Congress to coin and regulate the value of money". The latter half of this goal is indeed a worthy one—but what is meant by the plain, and at the same time mystifying, first half?

With a pleading voice that simply drips with sweetness and righteousness—Father Coughlin is now asking his many listeners for their approval to allow him to continue his broadcasting after his present contract expires on about the last week of April.

If Father Coughlin remains on the air, (and it is a certainty that he will) Huey Long would like nothing better than to have the radio "preach" on his side of the fence. Will the shepherd eventually lead his flock to that side?

Dimitri Horvachuk

